

வேடி ஆறாய்ச்சி பாடல்கள்

வாரந்தோறும் - தங்கன் கிறிஸ்தவர்கள்
 மாலை - 6.30 மணி முதல் 8.30 மணி வரை
 கீட்டம் : ஏ-4, டேஜு ப்ளாஸா
 2, தெற்கு சிவசெய்யு
 ரீத்தகல் காலனி
 சைதாப்பேட்டை
 சென்னை - 600 015
 (சைதாப்பேட்டை கோட்டை சிற்றூர்)

**அழகிய
 அன்புகூர்ச்சி**

வேதத்தின் ஆழங்களைப் படித்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று வாஞ்சிப்பவர்கள் இதில் கலந்து கொள்ளலாம்

**இன்
 ஏசு கிறிஸ்து**

Vol. 6 Issue. 11
 தனிப்பிரதி ரூ.20/-
 ஜூலை 2013

**அழகிய
 அன்புகூர்ச்சி**

கரோன்
 ஏசு கிறிஸ்து
 ஜூலை 2013

மேலும் பாடல்கள்...
 டீம் மெம்பர்ஸ்...
 ACD
music mindss
சொல்லுகிறோமே
 பால்ராஜ் கென்னடி
 அன்பின் உயர்வு அன்பின்
 பிரகாசம் அன்பின்
 சான்றெழுத்து அன்பின்
 சோழிய சோழிய
 ஆறாய்ச்சி

www.kennedyministries.org
E-mail: nijakennedy@yahoo.com

+ 91 - 44 - 22353500
 + 91 - 9940667881

வாழ்க்கை
வாழ்க்கை

- சகோதரி. நிஜா கென்னடி

மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான். தன் மாம்சத்திற்கென்று விதைக்கிறவன் மாம்சத்தினால் அழிவை அறுப்பான்; ஆவிக் கொண்டு விதைக்கிறவன் ஆவியினாலே நித்திய ஜீவனை அறுப்பான் (கலாத்தியர் 6:7,8). நாம் எதை விதைக்கிறோமோ அதையே அறுப்போம். மாம்சத்திற்கென்று விதைப்பது என்பது மாம்சம் விரும்புகிறபடி வாழ்வது. நம் மன விருப்பம்போல் சுயமாக மாம்சத்தை திருப்திபடுத்தும்படி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோமானால், அழிவுக்கு நேராக கொண்டுபோய்விடும். சுயத்தை திருப்திப்படுத்தும்படி வாழ்வது பாவம். பாவம் மரணத்தை தரும். தன் சுயவிருப்பப்படி நடப்பவர்களை தனித்து திரிகிற காட்டுக்கழுதை என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். (ஓசியா 8:9).

இப்படிப்பட்டவர்கள், தாங்கள் செல்லும் வழியே சரியானது என்று கருதுகிறார்கள். இவர்களுடைய வழி கர்த்தருடைய வழிக்கு எதிரானது. இவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறோமென்று அறிக்கை பண்ணுகிறார்கள், கிரியைகளினாலோ அவரை மறுதலிக்கிறார்கள்; அவர்கள் அருவருக்கப்படத்தக்கவர்களும், கீழ்ப்படியாதவர்களும், எந்த

நற்கிரியையுஞ் செய்ய ஆகாதவர்களுமாயிருக்கிறார்கள் (தீத்து 1:16). இவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி எல்லா காரியங்களையும் செய்யமாட்டார்கள். தேவவார்த்தையின்படி நடக்காததால் தேவனை அவர்கள் சரியாக அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் கண்டு கொள்ளலாம். அவர்கள் செயல்களினால் தேவனை மறுதலிக்கிறார்கள். கனியற்ற வாழ்க்கை வாழ்வார்கள். தேவனுக்கும் அவர்களுக்கும் ஒரு சம்மந்தமும் இருக்காது. தேவனோடு ஐக்கியமாய் இல்லாமல், தேவனை அறியாதவர்களோடு ஐக்கியமாய் இருப்பார்கள். அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் இப்படியாகச் சொல்லுகிறான்: எங்களுடைய ஐக்கியம் பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடும் இருக்கிறது. (1 யோவான் 1:3). இவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை முறையைப் பார்த்து, அவர்கள் கர்த்தருக்குள் வாழ்கிறார்களா? கர்த்தருக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறார்களா? இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். அவரை அறிந்திருக்கிறேனென்று சொல்லியும் அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக் கொள்ளாதவன் பொய்யனாயிருக்கிறான், அவனுக்குள் சத்தியமில்லை (1 யோவான் 2:4).

எப்படியெனில், மனுஷர்கள் தற்பிரியராயும், பணப்பிரியராயும், வீம்புக்காரராயும், அகந்தையுள்ளவர்களாயும், தூஷிக்கிறவர்களாயும், தாய்தகப்பன் மாருக்கு கீழ்ப்படியாதவர்களாயும், நன்றியறியாதவர்களாயும், பரிசுத்தமில்லாதவர்களாயும், சுபாவ அன்பில்லாதவர்களாயும், இணங்காதவர்களாயும், அவதூறு செய்கிறவர்களாயும், இச்சையடக்கமில்லாதவர்களாயும், கொடுமையுள்ளவர்களாயும், நல்லோரைப் பகைக்கிறவர்களாயும், துரோகிகளாயும், துணிகரமுள்ளவர்களாயும், இறுமாப்புள்ளவர்களாயும், தேவப்பிரியராயிராமல் சுகபோகப்பிரியராயும், தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து அதின் பெலனை மறுதலிக்கிறவர்களாயும் இருப்பார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களை நீ விட்டுவிடுவது (2 தீமோத்தேயு 3:2-5). கிறிஸ்தவர்களாயிருப்பதிலும், ஆலயத்திற்கு செல்வதிலும், நம்பி ஏமாந்து போய்விடக்கூடாது. உள்ளார்ந்த மனிதனின் நோக்கம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இருதயத்தில் உண்மையான அன்பு, இரக்கம் இருக்கிறதா? அல்லது இருதயத்தில் வஞ்சகத்தை வைத்துக்கொண்டு நல்லவர்களைப்போல வெளியே காண்பித்துக் கொள்கிறார்களா? என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

தாங்கள் அழுக்கறக் கழுவப்படாமலிருந்தும், தங்கள் பார்வைக்குச் சுத்தமாகத் தோன்றுகிற சந்ததியாருமுண்டு (நீதிமொழிகள் 30:12). தங்களைக் கொண்டு தங்களை அளந்து கொண்டு, தங்களுக்கே தங்களை ஒப்பிட்டுக் கொள்ளுகிற அவர்கள் புத்திமன்களல்ல (2 கொரிந்தியர் 10:12). சிலர் தங்களை நல்லவர்களாக எண்ணிக் கொள்வார்கள். மற்றவர்களோடு தங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, மற்றவர்களைவிட தங்களை நல்லவர்கள் என்ற நினைத்துக் கொள்வார்கள். நாம் எப்பொழுதும் கர்த்த

ரோடு நம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததோ மென்றால், நம்முடைய குறைகளை அறிந்து கொள்வோம். தாழ்மையோடு இருப்போம். தேவன் விரும்புகிறபடி நாம் வாழ்கிறோமா? நம்முடைய வழிகள் நமக்கு சரியாகத்தான் தோன்றும். நாம் செய்யும் காரியங்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு ஒத்துப் போகிறதா? நம்முடைய நோக்கங்கள், சிந்தனைகள், நடந்து கொள்ளும் முறைகள் தேவனுக்கு பிரியமானதாய் இருக்கிறதா? மனுஷனுடைய வழிகளெல்லாம் அவன் பார்வைக்குச் சுத்தமானவைகள்; கர்த்தரோ ஆவிகளை நிறுத்துப் பார்க்கிறார் (நீதிமொழிகள் 16:2).

பரிசேயன் மற்றவர்களோடு தன்னை ஒப்பிட்டு ஜெபித்தான். தான் திருடுகிறவனாக, ஏமாற்றுகிறவனாக, விபச்சாரக்காரனாக இல்லை என்றும் வரிவசூலிப்பவனைக் காட்டிலும் தான் நல்லவனாக இருப்பதற்கு கர்த்தருக்கு நன்றி சொன்னான் (லூக்கா 18:11). பரிசேயன் பெருமையுடையவனாய், சுயநீதியை உடையவனாயிருந்தான். ஆயக்காரனோ தான் பாவி என்பதை ஒத்துக்கொண்டு, பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும் என்று ஜெபித்தான். தன்னைதாழ்த்தின ஆயக்காரனோ, தேவனுக்கேற்றவனாக நீதிமானாகத் திரும்பிச் சென்றான். நாம் ஆயக்காரனைப்போல நம்மைத் தாழ்த்துவோம். ஆவிக் கொண்டு விதைப்பது என்பது கர்த்தருக்குப் பிரியமான வழியில் நடப்பது.

நாம் இரட்சிக்கப்பட்டு, தண்ணீரில் மூழ்கி ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அபிஷேகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியான

வருடைய வழிநடத்துலின்படி அனுதினமும் வாழ வேண்டும். வேதத்தை படித்து தியானிக்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு பிரியமாய் அனுதினமும் வாழும்போது, அழிவில்லாத வாழ்வை (நித்திய ஜீவனை) பெற்றுக் கொள்ளலாம். கர்த்தருடைய ஊழியங்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

விதைப்பும், அறுப்பும் என்ற பிரமாணத்தின்படியே கர்த்தர் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார். ஒரு விவசாயி தன் நிலத்தை கலப்பையைக் கொண்டு நன்றாக உழுகின்றான். பின்னர் விதையை விதைக்கிறான். அந்த விதை வளர்வதற்காக அதற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறான். உரமிடுகிறான். இதைக் கருத்தாய் அனுதினமும் செய்கிறான். கடும் வெயிலிலும், மழையிலும் தொடர்ந்து வியர்வை சிந்த இதைச் செய்கின்றான். ஏன் இவ்வளவு சிரமப்படுகின்றான்? நல்ல ஒரு அறுவடையைப் பெறுவதற்காகவே. பலனைப் பெறுவதற்காகவே நாம் எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்கிறோம். சமைப்பது, நாம் உண்ணும் உணவைப் பெறுவதற்காகவே. நாம் படிப்பது ஒரு வேலையைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே. வேலை செய்வதும், சம்பாதிக்கவே. சம்பாதிப்பது, நம்முடைய அன்றாட தேவைகளை சந்திக்கவே. மனிதர்களாகிய நாம் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் பலன் கொடுப்பது கர்த்தரே.

உண்மையும், உயர்வும்

மோசே பனிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான் (எபிரெயர் 3:5). அத்தனை

திரளான ஜனங்களை வழிநடத்த மோசேயை ஒரு தலைவனாக கர்த்தர் பயன்படுத்தினார். இஸ்ரவேல் ஜனங்களை எகிப்திலிருந்து விடுவித்து, கானானுக்கு நேராக வழிநடத்திச் சென்றான். ஒரு நண்பனைப்போல கர்த்தரோடு முகமுகமாய் பேசினான். கர்த்தருடைய மகிமையைக் கண்டான். கர்த்தர், தம்முடைய தீர்க்கதரிசியாக, வல்லமையாக பயன்படுத்தினார். அவனைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசி அவனுக்கு முன்பும் இருந்ததில்லை. பின்பும் இருந்ததில்லை. உண்மையாய் இருந்ததினிமித்தம் இவ்வளவு பெரிய ஊழியத்தை கர்த்தர் அவனைக் கொண்டு செய்தார்.

யோசேப்பு பரிசுத்தமுள்ளவனாய், எப்பொழுதும் கர்த்தர் தன்னை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்கிற உணர்வோடுகூட இருந்தான். போத்திபாரின் மனைவி பாவம் செய்ய அழைத்தபோது, பாவத்திற்கு விலகியோடி தன் பரிசுத்தத்தை காத்துக் கொண்டான். எந்த மனிதர்களும் அங்கு இல்லாததால் அவன் பாவம் செய்வதற்கு இடங்கொடுத்திருக்கலாம். தன் பரிசுத்தத்தைக் காத்துக் கொள்ள தீர்மானத்தோடு இருந்தான். கர்த்தருக்கு மறைவானது ஒன்றுமில்லை என்பதை அவன் அறிந்து வைத்திருந்தான். மனிதர்களிடம் பொய் சொல்லி ஏமாற்றலாம். ஆனால், கர்த்தரையாரும் ஏமாற்ற முடியாது. யோசேப்பு கர்த்தருக்கு உண்மையாய் இருந்ததால் கர்த்தர் அவனை எகிப்து தேசத்திற்கே அதிகாரியாக உயர்த்தினார்.

நாம் செய்கிற வேலை பெரியதோ அல்லது சிறியதோ, எந்த வேலையானாலும் சரி அதை உண்மையாக செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது ஆசீர்வதிக்கப்

படுவோம். ஒரு சகோதரி பல வீடுகளில் வீட்டுவேலை செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் செய்கிற வேலையை உண்மையாய் செய்யாமல், ஏனோதானோவென்று செய்தார்கள். பாதி நாட்கள் வேலைக்கு போக மாட்டார்கள். மற்றவர்களோடு உட்கார்ந்து பேசி, வீணாய் பொழுதை கழித்தார்கள். தன் வீட்டிற்கு செய்ய வேண்டிய வேலைகளையும், தன் பிள்ளைகளுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் செய்யாமல் இருந்தார்கள். சில வருடங்கள் கழித்து, அவர்கள் எந்த வீட்டிற்கும் வேலைக்கு செல்ல முடியாதபடி படுத்த படுக்கையாகி விட்டார்கள். நாம் உண்மையாய் இருந்தால், கர்த்தர் நம்மை பரிபூரண ஆசீர்வாதத்தினால் நிரப்புவார். சுகத்தையும், பெலத்தையும், நீடிய ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும் தருவார்.

செய்கைக்குத் தக்க பலன்

தேவரீர் அவனவன் செய்கைக்குத் தக்கதாகப் பலனளிக்கிறீர் (சங்கீதம் 62:12). ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செய்கைக்குத் தக்கதாய் தண்டிக்கப்படுவார்கள் அல்லது கர்த்தரிடமிருந்து பலனை பெற்றுக்கொள்வார்கள். சூத், மோவாபிய பெண்ணாக இருந்தாலும் கர்த்தரே உண்மையான தெய்வம் என்பதை அறிந்து கொண்டு அவரைப் பின்பற்றுவதில் உறுதியாயிருந்தான். அவருடைய பாதுகாப்பிற்குள் வந்து விட்டான். அவள் குணசாலியான பெண் என்பதை அந்த ஊராரெல்லாரும் சொல்லும்படியாக நடந்து கொண்டான். தன் கணவன் மரித்த பின்பும், தன் தேசத்தையும் இனத்தையும் விட்டுவிட்டு தன் மாமியாருடன் இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு வந்தான். தனக்கும், தன் மாமியாருக்

கும் உண்பதற்காக வயல்களுக்குச் சென்று தானியத்தை சேகரித்தான். கடினமாக உழைத்தான். அவள் செய்கைக்குத்தக்க பலனைக் கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டாள். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவளுடைய சந்ததியில் பிறக்கும் பாக்கியத்தை பெற்றுக் கொண்டாள்.

தானியேல் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தபடியால் அவன்மேல் சுமத்த யாதொரு குற்றமும் குறைவும் காணப்படவில்லை (தானியேல் 6:4). தானியேல் இடைவிடாமல் தேவனை ஆராதிக்கிறவனாயிருந்தான். தினமும் மூன்று வேளை ஜெபித்தான். தானியேலுக்குள் விசேஷித்த ஆவி இருந்தது. அதனால் தரியுராஜா தன் ராஜ்யம் முழுமைக்கும் அவனை அதிகாரியாக ஏற்படுத்த நினைத்தான். அதனால் மற்ற பிரதானிகளும், தேசாதிபதிகளும் அவன்மேல் பொறாமை கொண்டு, குற்றஞ்சாட்ட காரணங்களைத் தேடினர். அவர்களால் ஒரு குறையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ராஜாவைத்தவிர வேறு தேவனை நோக்கி ஜெபித்தால், அவன் சிங்கக் கெபியிலே போடப்படுவான் என்ற சட்டத்தை இயற்றி தானியேலை சிங்கக் கெபியிலே போட்டார்கள். கர்த்தர் தம்முடைய தூதனை அனுப்பி சிங்கங்களின் வாயை கட்டிப்போட்டார். தானியேலுக்கு ஒரு தேசமும் ஏற்படவில்லை. ராஜா தானியேலின் தேவனே ஜீவனுள்ள தேவன் என்று அறிந்து கொண்டான். தன் தேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் தேவனைக் குறித்து அறிவித்தான்.

பொறாமையும், அழிவும்

தானியேல்மேல் பொறாமை கொண்டு குற்றஞ்சாட்டின மனுஷர்களும், அவர்

களது மனைவிகளும், குழந்தைகளும் சிங்கக் குகைக்குள் தள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் சிங்கக் கெபியின் தரைக்குள் விழுவதற்கு முன்பே சிங்கங்கள் அவர்கள் மேல் பாய்ந்து, அவர்கள் எலும்புகளையெல்லாம் நொறுக்கிப்போட்டது (தானியேல் 6:24). மற்றவர்களுக்கு தீமை செய்பவர்கள் அதன்பலனை நிச்சயமாய் அனுபவிப்பார்கள். தானியேல்மேல் பொறாமை கொண்டவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களது மனைவிகளும், பிள்ளைகளும் கூட மரித்துப்போனார்கள். நாம்

தவறு செய்யும்போது, அதன் பலனாக நம் பிள்ளைகளும் நம் சந்ததிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள். தீய செயல்களைச் செய்ய திட்டமிடுகிறவர்கள் எதிர்பாராத பின்விளைவுகளை அடைவார்கள்.

நாம் மற்றவர்கள்மேல் பொறாமைப் படாமல் அவர்களை நேசிப்போம். வீண்பழியை மற்றவர்கள்மேல் சுமத்தா திருப்போம். கர்த்தருக்கு மறைவானது ஒன்றுமில்லை என்ற உணர்வோடிருப்போம்.

பிறர் மனது புண்படும்படியான வார்த்தைகளை நாம் பேசினால், நாமும் மற்றவர்களால் வேதனைப்படுத்தப்படுவோம். இரக்கமில்லாமல் கடின இருதயத்தோடு நடந்து கொண்டோ

மானால், நாமும் மற்றவர்களால் இரக்கமில்லாமல், கடினமாய் நடத்தப்படுவோம். பிறரிடம் பட்சபாதத்தோடு நடந்து கொண்டால் மற்றவர்கள் நம்மிடம் பட்சபாதத்தோடு நடந்து கொள்வார்கள். தேவன் மனிதனின் வெளித்தோற்றத்தைப் பார்க்கவில்லை. ஒவ்வொரு மனுஷனின் இருயத்தின் நோக்கங்களையும், எண்ணங்களையும், இருதயத்தின் அந்தரங்கங்களையும் அறிந்திருக்கிறார். அதன்படி தீர்ப்பு செய்வார். மற்றவர்கள் குற்றங்களை நாம் மன்னிக்கும்போது நம் குற்றங்களும் மன்னிக்கப்படும் (மத்தேயு 6:37).

சிலர் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பல காரியங்களையும், செயல்களையும் யாருக்கும் தெரியாமல் செய்யலாம். ஆனால், கர்த்தர் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை மறந்து போகிறார்கள். கர்த்தரைக் குறித்த பயஉணர்வு இல்லாமல், அவருக்கு விரோதமாய் தீய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். தாங்கள் செய்த தவறுக்கு கர்த்தரிடமிருந்து தண்டனை கிடைக்கும் என்ற எண்ணமில்லாமல் துணிகரமாக பாவத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். இச்சையானது கர்ப்பந்தரித்து பாவத்தை பிறப்பிக்கும். பாவம் மரணத்தைக் கொண்டு வரும் (யாக்கோபு 1:15). பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (ரோமர் 6:23).

கிதியோன் இஸ்ரவேலருக்கு நியாயாதிபதியாக இருந்தான். மீதியானியரிடமிருந்து இஸ்ரவேலரை விடுவித்தான். அவனுக்கு எழுபது குமாரர்கள் இருந்தார்கள் (நியாயாதிபதி 8:30). சீகேமிலிருந்த அவனுடைய மறுமனையாட்டிக்கு அபிமெலேக்கு என்னும் குமாரன் இருந்தான். கிதியோனின் காலத்திற்குபின் அபிமெலேக்கு ராஜாவாக விரும்பி, தனது

எழுபது சகோதரர்களையும் கொலை செய்துவிட்டு சீகேமில் ராஜாவானான். சீகேமின் பட்டணத்தாரும், அவனை ராஜாவாக்கினார்கள். சீகேமிலுள்ள மூப்பர்கள் கிதியோனின் எழுபது மகன்களை கொல்லுவதற்கும், அபிமெலேக்கு ராஜாவாகிறதற்கும் உதவியாயிருந்தார்கள். பொல்லாத காரியத்தை அபிமெலேக்கு செய்தபோது, அவர்கள் தடுக்கவில்லை.

அபிமெலேக்கை கர்த்தர் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. தானே விரும்பி ராஜாவானான். கர்த்தர் ஒரு ஆவியை அனுப்பி சீகேமிலுள்ளவர்களுக்கும், அபிமெலேக்குக்கும் பகையை உண்டாக்கி, தண்டித்தார்.

அபிமெலேக்கு ராஜாவாகி மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் சீகேமின் மக்கள் அவனை எதிர்த்து போராடினார்கள். அபிமெலேக்கு சீகேமைத் தாக்கி, அங்குள்ள ஜனங்களைக் கொன்றான். கர்த்தருடைய நியாயத்தீர்ப்பு சீகேமின் மேல் வந்தது.

அபிமெலேக்கு தேபேசு நகரத்திற்குச் சென்று அதைப் பிடித்தான். அந்த நகரத்தின் ஜனங்கள் பலமான கோபுரத்திற்குள் ஒளித்துக் கொண்டார்கள். கோபுரத்தின் மேலிருந்து, ஒரு ஸ்திரீ ஒரு

எந்திரக்கல்லின் துண்டை அபிமெலேக்குடைய தலையின்மேல் போட்டாள். அது அவன் மண்டையை உடைத்தது. அவன் மரித்தான். அபிமெலேக்கு செய்த எல்லாத் தீமைகளுக்காக, தேவன் அவனைத் தண்டித்தார்.

இப்படியாக அபிமெலேக்கு தன்னுடைய எழுபது சகோதரரைக் கொலை செய்ததினால், தன் தகப்பனுக்குச் செய்த பொல்லாப்பை தேவன் அவன்மேல் திரும்பும்படி செய்தார். சீகேம் மனுஷர் செய்த எல்லாப் பொல்லாப்பையும் தேவன் அவர்கள் தலையின்மேல் திரும்பும்படி செய்தார் (நியாயாதிபதிகள் 9:56,57).

நாம் செய்த பாவங்கள் பல பின்விளைவுகளை உண்டாக்குகிறது. பாவம் செய்ததன் விளைவாக பல அழிவுகளும் துன்பங்களும், வேதனைகளும் நம் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகிறது. நாம் மற்றவர்களுக்கு தீமை செய்யாமல் நன்மையையே செய்வோம். அப்பொழுது நம் வாழ்க்கை சந்தோஷமும் சமாதானமும் உள்ளதாய் ஆசீர்வதிக் கப்பட்டதாய் இருக்கும்.

இரக்கஞ்செய்யாதவனுக்கு இரக்கமில்லாத நியாயத்தீர்ப்புக்கிடைக்கும் (யாக்கோபு 2:13). மற்றவர்களை இரக்கமில்லாமல் நடத்தினால் நாமும் இரக்கமில்லாமல் நடத்தப்படுவோம். மற்றவர்களின் குறைகளை விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தோமானால், நாமும் விமர்சிக்கப்படுவோம். நாம் எந்த விதத்தில் மற்றவர்களை நடத்தினோமோ அப்படியாக நாம் நடத்தப்படுவோம்.

நீதியை சரிக்கட்டும் தேவன்

அதோளிபேசேக் கானான் தேசத்தில் பேசேக் என்னும் ஊரில் ராஜாவாயிருந்தான். இவன் எழுபது ராஜாக்

களுடைய பெருவிரல்களைத் தறித்து, அவர்களை தன் மேஜையின் கீழ் விழுந்ததைப் பொறுக்குத் தின்னும்படி செய்தான். யூதஜனங்கள் பேசேக்கிற்கு எதிராகச் சென்று அந்த ஜனங்களை தோற்கடித்தார்கள். பேசேக்கின் ராஜாவாகிய அதோனிபேசேக்கைப் பிடித்து, அவனது கை, கால் பெருவிரல்களைத் துண்டித்தனர்.

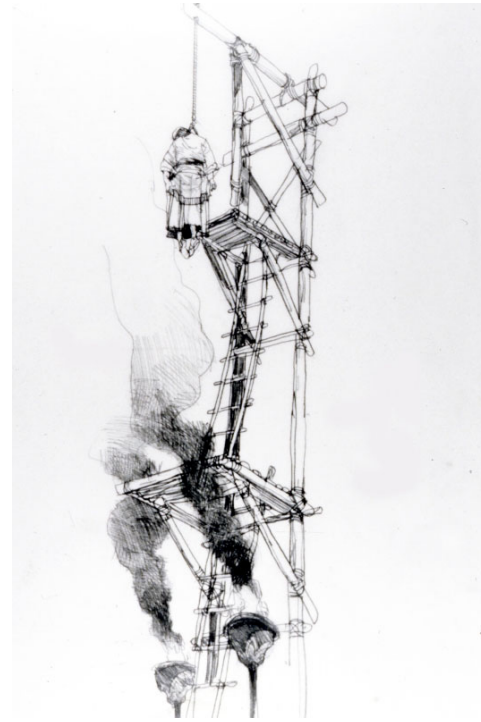
அப்பொழுது அதோனிபேசேக்: எழுபது ராஜாக்கள், கைகால்களின் பெருவிரல்கள் தறிக்கப்பட்டவர்களாய், என் மேஜையின் கீழ் விழுந்ததைப் பொறுக்கித் தின்றார்கள்; நான் எப்படிச் செய்தேனோ, அப்படியே தேவன் எனக்கும் செய்து சரிக்கட்டினார் என்றான் (நியாயாதிபதிகள் 1:7). அதோனிபேசேக் எப்படி எழுபது ராஜாக்களை கொடுமைப்படுத்தினானோ, அதேவிதத்தில் அவனும் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டான்.

தீமையை விதைத்த ஆமானின் அழிவு

அகாஸ்வேரு ராஜா நூற்றி இருபத்தி யேழு நாடுகளை அரசாண்டான். யூதனாகிய மொர்தெகாய் அரண்மனை வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான். மொர்தெகாயின் வளர்ப்புமகளான எஸ்தர், ராஜாத்தியாயிருந்தாள். ராஜா தன்னிடத்திலிருக்கிற சகல பிரபுக்களுக்கும் மேலாக ஆமான் என்பவனை மேன்மைப்படுத்தி வைத்திருந்தான். ஆகையால் அரண்மனை வாசலிருக்கிற ராஜாவின் ஊழியக்காரர் எல்லோரும் ஆமானை வணங்கினார்கள். ஆனால், மொர்தெகாய் அவனை வணங்கவுமில்லை நமஸ்கரிக்கவுமில்லை (எஸ்தர் 3:2). மொர்தெகாய் தன்னை வணங்காததினால் ஆமான் முர்க்கம் நிறைந்தவனானான். அதனால் ராஜ்யம் முழுவதிலுமுள்ள யூதர்களை அழிக்க

வகை தேடிக் கொண்டிருந்தான். அவன் குறிப்பிட்ட நாளை நியமித்து, ஒரேநாளில் யூதர்கள் அனைவரையும் அழித்துப் போடும்படி, சட்டத்தை இயற்றி, எல்லா நாடுகளுக்கும் அனுப்பினான். நடந்த யாவற்றையும் மொர்தெகாய் அறிந்து எஸ்தருக்கு அறிவித்தான். மேலும் யூதஜனங்களுக்காக ராஜாவிடம்போய் மன்றாடும்படி சொன்னான். ராஜா அழைக்காமல் ராஜாவிடத்தில் யாரும் செல்ல முடியாது.

ராஜாவின் கட்டளையை மீறி ராஜா விடத்தில் செல்லும்போது, ராஜாவின் கண்களில் தனக்கு தயவு கிடைக்கும் படியாக எஸ்தர் யூத ஜனங்கள் அனைவரையும் உபவாசித்து ஜெபிக்கும் படியாக கூறினாள். பின் எஸ்தர் ராஜா வினிடத்தில்போய் தனக்காகவும், தன் ஜனங்களுக்காகவும் மன்றாடினாள். மொர்தெகாயை தூக்கிலிடுவதற்கு ஆமான் 50 முளம் (75 அடி) உயரமான தூக்கு மரத்தை செய்து வைத்திருந்தான்.

அதில் அவனையே தூக்கிலிடும்படி ராஜா கட்டளையிட்டான் (எஸ்தர் 7:10). ஆமான் எதை விதைத்தானோ அதையே அறுத்தான்.

தீமை செய்கிறவர்கள் அவர்கள் வைத்த வலையிலே அவர்களே விழுவார்கள். மற்றவர்களை அழிப்பதற்கு திட்டம் போட்டால், நம்முடைய அழிவுக்கு நாமே காரணமாகிவிடுவோம். படு குழியை வெட்டுகிறவன் தானே அதில் விழுவான்; கல்லைப் புரட்டுகிறவன்மேல் அந்தக் கல் திரும்பவிழும் (நீதிமொழிகள் 26:27).

கொடுங்கள் கொடுக்கப்படும்

இயேசு கிறிஸ்து இப்படியாக கூறுகிறார்: கொடுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும்; அழுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து விழும்படி நன்றாய் அளந்து, உங்கள் மடியிலே போடுவார்கள்; நீங்கள் எந்த அளவினால் அளக்கிறீர்களோ அந்த அளவினால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும் என்றார் (லூக்கா 6:38). நாம் தாராள குணமுடையவர்களாக, பெருந்தன்மையுள்ளவர்களாக, இரக்கமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். தேவையோடு இருக்கும் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஏழைகளுக்கு கொடுப்பதை கர்த்தர் தனக்கு கடன் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய மறுக்கும்போது, கர்த்தருக்கு கொடுக்க நம் இருதயத்தை அடைத்துக் கொள்கிறோம். ஏழைகளுக்கு இரங்குகிறவன் கர்த்தருக்குக் கடன் கொடுக்கிறான்; அவன் கொடுத்ததை அவர் திரும்பக் கொடுப்பார் (நீதிமொழிகள் 19:17). ஏழையின் கூக்குரலுக்குத் தன் செவியை அடைத்துக் கொள்ளுகிறவன், தானும் சத்தமிட்டுக் கூப்பிடும்போது கேட்கப்பட மாட்டான் (நீதிமொழி கள் 21:13). இரக்க முள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள்

இரக்கம் பெறுவார்கள். (மத்தேயு 5:7). நாம் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கிற படியே தேவனும் நமக்கு கொடுப்பார்.

சிறுக விதைக்கிறவன் சிறுக அறுப்பான்; பெருக விதைக்கிறவன் பெருக அறுப்பான் (2 கொரிந்தியர் 9:6). நாம் கர்த்தருக்கென்று கொடுக்கும் போது, தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் விதைக்கிறோம். நாம் கர்த்தருக்கு கொடுக்கும்போதுதான் கர்த்தர் நம்மை ஆசீர்வதிக்கமுடியும். நாம் தேவன்மேல் உள்ள அன்பினால் நிறைந்து விருப்பத் தோடே மனமுவந்து கொடுக்கவேண்டும். மற்றவர்களுடைய கட்டாயத்தின்பேரில், கடமைக்காக, விருப்ப மில்லாமல் கஞ்சத்தனத்தோடு கொடுக்கும்போது, கொடுத்ததன் பலனை பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. நீதிமானோ பிசினித்தனமில்லாமல் கொடுப்பான் (நீதிமொழிகள் 21:26). கொஞ்சமாய் கொடுத்தால் கொஞ்சத்தையே பெற்றுக் கொள்வோம். ஊழியங்களுக்கும், உண்மையாய் கர்த்தருடைய ஊழியத்தைச் செய்பவர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது கர்த்தருக்கு கொடுக்கிறோம். மனிதர்களுக்கு கொடுக்கிறோம் என நினைத்து செய்தால் பலனைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. எந்த நோக்கத்தோடு கொடுக்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம்.

வாரியிறைத்தும் விருத்தியடைவாரும் உண்டு; அதிகமாய்ப் பிசினித்தனம் பண்ணியும் வறுமையடைவாரும் உண்டு. உதாரணகுணமுள்ள ஆத்துமா செழிக்கும்; எவன் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறானோ அவனுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும் (நீதிமொழிகள் 11:24,25). கருணைக் கண்ணன் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான்; அவன் தன் ஆகாரத்தில் தரித்திர

னுக்குக் கொடுக்கிறான் (நீதிமொழிகள் 22:9). அநேகர் சம்பளம் வாங்கும் போது, கர்த்தருக்குள்ள பத்தில் ஒரு பங்கை கொடுக்காமல் செலவு பண்ணுகிறார்கள். கர்த்தருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணமும் வருவதில்லை. கர்த்தருக்கு கொடுப்பதை பெரிய பாரமாக எண்ணுகிறார்கள். கொடுத்தால் தங்களுடைய தேவைகளை சந்திக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி வருத்தப்பட்டு கொடுப்பதற்கு கொடாம லிருப்பது நல்லது. கர்த்தர் நமக்கு நல்ல ஒரு வேலையைக் கொடுத்திருக்கிறார். வேலை செய்ய பெலன், சுகம், ஆரோக்கியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். நாம் ஜீவனோடு இருப்பதே கர்த்தருடைய கிருபையால்தான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டோமானால் கர்த்தருக்கு கொடுப்போம்.

நாம் தாராளமாக கர்த்தருக்கு கொடுக்கும்போது மல்கியா 3:10ன்படி வானத்தின் பலகணிகளைத் திறந்து, இடங்கொள்ளாமல் போகும்படி ஆசீர்வதிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். கொடுக்கும்போது, தேவைக்கும் அதிகமான ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக் கொள்கிறோம். ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றுக் கொள்கிறோம். நாம் யாருக்கு கொடுத்தோமோ, அவர்கள் கர்த்தருக்கு நன்றி சொல்வார்கள். உங்களுக்காக ஜெபிப்பார்கள். நாம் மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்போது, நாமும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவோம்.

கர்த்தருடைய வார்த்தை என்ன சொல்லுகிறதோ அதற்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். வேதவார்த்தைக்கு செவிகொடாத, வேதத்தின் படி நடக்காத,

வேதத்தை படிக்காத மனிதர்களின் வார்த்தைக்கு செவி கொடாதிருப்போம். இயேசு கிறிஸ்து கொடுப்பதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறார் என்று அறிந்து வார்த்தையின்படி கொடுப்போம்.

அநியாயத்தை விதைக்கிறவன் வருத்தத்தை அறுப்பான் ; அவன் உக்கிரத்தின் மிலாறு ஒழியும் (நீதிமொழிகள் 22:8). மற்றவர்களுக்கு அநியாயம் செய்தவர்கள் வாழ்க்கையில் பெருந்தீங்கு விளைவிக்கும் காரியங்களும், தோல்விகளும் வரும். மற்றவர்களுக்கு துன்பத்தை உண்டாக்குபவர்கள் துன்பத்தையே அனுபவிப்பார்கள். அடுத்தவர்களுக்கு கொடுத்த துன்பத்தாலேயே அழிந்து போவார்கள். அநியாயத்தை உழுது தீவினையை விதைத்தவர்கள், அதையே அறுக்கிறார்கள் (யோபு 4:8). அநியாயம் செய்கிறவர்கள் வாழ்க்கையில் தேவனுக்கு இடமேயில்லை. அவர்கள் பணத்தை அதிகமாய் நேசிப்பதால், பணத்தை அடைய எதையும் செய்ய முன்வருவார்கள். பிறரை ஏமாற்றுவதைக் குறித்தே திட்டமிடுவார்கள். தீமையான காரியங்களைச் செய்து, அவர்களுக்கே துன்பத்தை வருவித்துக் கொள்வார்கள்.

சொற்களினால் வரும் அழிவு

தன் வாயைக் காக்கிறவன் தன் பிராணனைக் காக்கிறான்; தன் உதடுகளை விரிவாய்த் திறக்கிறவனோ கலக்கமடைவான் (நீதிமொழிகள் 13:3). ஒரு சகோதரி எப்போதும் எதையாவது பேசிக் கொண்டேதான் இருப்பார்கள். அவசியம் இருந்தாலும் அவசியம் இல்லாவிட்டாலும் பேசிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். யார் எதைச் சொன்னாலும் செவிகொடுக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் நினைப்பதுதான் சரியானது, என்று

எண்ணிக் கொள்வார்கள். வீடுவீடாகச் சென்று பேசிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். மற்ற குடும்பங்களின் காரியங்களில் அவர்கள் அழைக்காமலே இவர்களாகவே தலையிட்டு தனது கருத்தை சொல்லிவிடுவார்கள். அவர்களிடம் தனிமையில் கலந்து ஆலோசிக்கமாட்டார்கள். இவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அந்த காரியத்தின் பின்விளைவுகளை யோசித்து பார்க்க மாட்டார்கள். நாம் பேசுவது சரிதானா, குறிப்பிட்ட அந்த குடும்பத்திற்கு சமாதானத்தை தருமா? அந்த குடும்பத்தினருக்கு அவர்கள் சொல்லும் கருத்தில் உடன்பாடு உண்டா? அவர்களுடைய விருப்பம், எதிர்பார்ப்பு என்ன? இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் யோசிக்காமலே பேசிவிடுவார்கள். அப்படி அவர்கள் பேசுவது, அந்த குடும்பத்தின் சமா தானத்தைக் குலைத்துப்போடும். வாக்கு வாதமும் சண்டையும் உண்டாகும். அமைதியாக இருக்கும் ஒரு இடத்திலே புயலடித்தது போலாகிவிடும். இந்த சகோதரி சமாதானத்தைக் குறித்து யோசித்தார் களென்றால் அதற்கேற்ற பேச்சு அவர்கள் வாயிலிருந்து வந்திருக்கும். அதன்பலனாக சமாதானம் வந்திருக்கும். இவர்களோ சமாதானக் குறைச்சலுக்கான வார்த்தையை

விதைத்ததால், சமாதானக் குறைச்சலை அறுத்தார்கள்.

கண்ணீரோடே விதைக்கிறவர்கள் கொம்பீரத்தோடே அறுப்பார்கள். அள்ளித் தூவும் விதையைச் சுமக்கிறவன் அழுது கொண்டு போகிறான்; ஆனாலும், தான் அறுத்த அரிகளைச் சுமந்து கொண்டு கெம்பீரத்தோடே திரும்பி வருவான் (சங்கீதம் 126:5,6). நாம் கண்ணீரோடே ஜெபிக்கும் ஒவ்வொரு ஜெபத்திற்கும் நிச்சயமாகவே கர்த்தர்பதில் கொடுப்பார். நம் மனக் கவலைகள், துக்கங்கள், துயரங்களையெல்லாம் மாற்றிப்போட்டு, சந்தோஷத்தினால் சமாதானத்தினால் நம்மை நிரப்புவார். நாம் நம் குடும்பத்திற்காக பாரத்தோடு ஜெபிக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள், நண்பர்கள் உறவினர்கள் இரட்சிப்பிற்காக ஜெபிக்க வேண்டும். ஆத்துமாக்களை அறுவடை செய்யும்படியாக ஜெபிக்க வேண்டும். நிச்சயமாகவே அறுவடையைப் பெற்றுக் கொள்வோம்.

உங்கள் சந்தாவை புதுப்பித்துவிட்டீர்களா?

இந்தப் பத்திரிகை வேண்டுவோர் சந்தா அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளவும்.

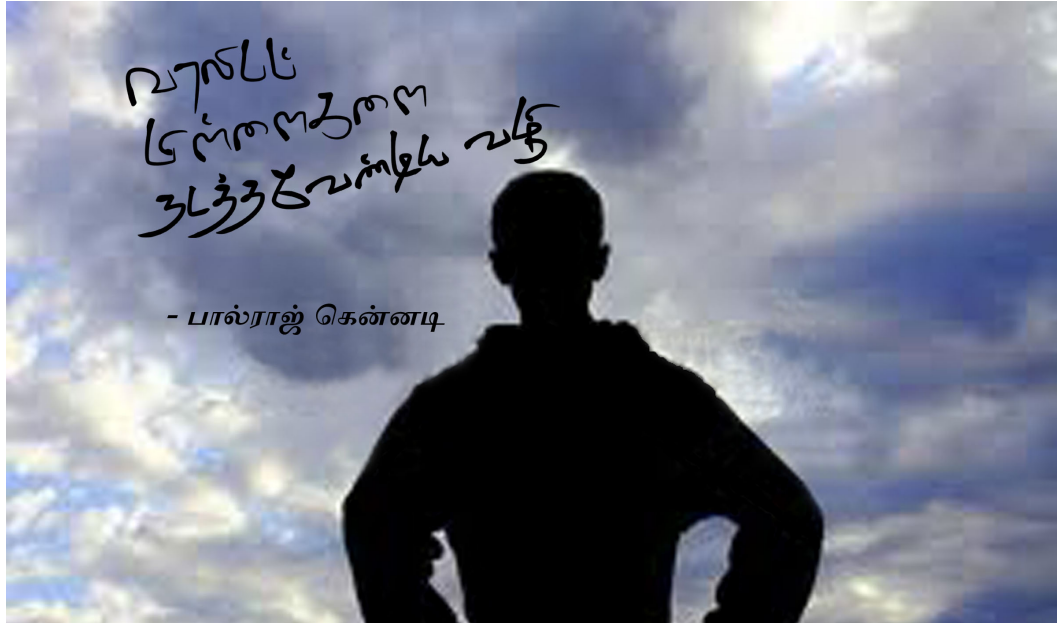
உள்நாட்டு வருட சந்தா ரூ. 200/-
வெளிநாட்டு வருட சந்தா ரூ. 2000/-

S.PAULRAJ KENNEDY என்ற பெயருக்கு DD/M.O / Cheque மூலம் அனுப்பவும். உங்களது முழு முகவரியையும் எழுதுங்கள். ICICI வங்கி வாயிலாகவும் நீங்கள் அனுப்பலாம்.

ICICI வங்கி கணக்கின் பெயர் : S.PAULRAJ KENNEDY

ICICI வங்கி கணக்கு எண் : 0350 0150 7744

எங்களது முகவரி : எஸ்.பால்ராஜ் கென்னடி, ஏ-1, டேஜு பிளாஸா, 2 தெற்கு அவென்யூ, பூநீநகர் காலனி, சைதாப்பேட்டை, சென்னை - 600 015. தமிழ்நாடு, இந்தியா

வாலிபப் பிள்ளைகளை, சிறு பிள்ளைகளை நடத்துவதுபோல நடத்தக்கூடாது. அவர்கள் வளர்ந்துள்ளார்கள். அதற்கேற்ப பெற்றோர், அவர்களுடன் நடக்கவேண்டும். ராணுவத்தில் போல, அவர்களை உட்காரு, நில்லு என்று கட்டளை கொடுத்து நடத்தக் கூடாது. நாம் அவர்களை மிகவும் நெருக்கும்போது அவர்களுக்கு எரிச்சல் உண்டாகும். நம்மை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை உண்டாகும்.

அவர்கள் நம்மோடு நெருங்கிப் பழக வேண்டும். இது அவசியம். பெற்றோ ராகிய நம்முடன் அவர்கள் உரிமையுடன் பழக வேண்டும். தங்கள் மனதில் உள்ள எல்லாக் காரியங்களையும் நம்முடன் பகிர்ந்துகொள்ள நாம் இடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

நாம் செய்ய வேண்டிய முக்கியமானக் காரியம், உணர்ச்சிகளை எப்படிக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்குக் கற்றுத்தரவேண்டும். எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் எப்படி

தங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். மனிதர்களில் எப்படிப்பட்ட எண்ண முள்ளவர்கள், நோக்கமுள்ளவர்கள் உள்ளார்கள் என்பதையும் அவர்களை எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டுமென்ப தையும் விரிவாக விளக்கமாக சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கேட்கும் எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

வெறுமனே, அந்தக் காரியத்தைச் செய்யாதே, இன்ன இடத்துக்குப் போகாதே, அந்த மனிதரிடம் பேசாதே என்று சொல்லாமல், ஏன் எதற்காக என்றக் காரணங்களைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளும்போது, அதன்பிறகு அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பழக்கத்தைக் கைப்பிடிக்க அது உதவியாக இருக்கும்.

பலர் மத்தியிலே அவர்களுக்குப் புத்திமதி சொல்லக்கூடாது. அது அவர்களுக்குள் குற்ற உணர்வையும், தாழ்வு மனப்பான்மையையும்

உண்டாக்கிவிடும். அது அவர்களது மனோ வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும். தனிமையில் அவர்கள் படிப்பு, வேலைகளையெல்லாம் முடித்தபிறகு புத்திமதி சொல்ல வேண்டும்.

கர்த்தரைப் பற்றியும், வேதத்தைப் பற்றியும் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அனுதினமும் வேதத்தைப் படிக்கும் பழக்கத்தை அவர்களுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அதிகாலையில் எழுந்து ஜெபிக்க வைக்கவேண்டும். கர்த்தருடைய வேதத்தின் வார்த்தை அவர்களுக்கு நடக்க வேண்டிய வழியைக் காட்டும். தீங்குக்கு தங்களை விலக்கி பாதுகாத்துக்கொள்ள வைக்கும். வாலிபன் தன் வழியை எதினால் சுத்தம்பண்ணுவான்? உமது வசனத்தின்படி தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுகிறதினால்தானே (சங்கீதம் 119:9) என்று வேதம் சொல்லுகிறது. தாங்கள் செய்கிறது, பேசுகிறது ஆண்டவருக்குப் பிரியமானதுதானா? என்று அவர்களை யோசித்துப் பார்க்கக் கர்த்தருடைய வார்த்தை உதவி செய்யும்.

அவர்கள் எந்தக் காரியத்தைக் குறித்து அனுமதி கேட்டாலும், வேதத்தின் வார்த்தை அந்த குறிப்பிட்டக் காரியத்தைக் குறித்த தேவ சித்தத்தை எப்படி வெளிப்படுத்து கிறதோ அதை அப்படியே செய்ய அவர்களை வழி நடத்த வேண்டும். ஒருபோதும் நாமாக, சுயமாக எதுவும் சொல்லவோ, அனுமதி கொடுக்கவோ கூடாது. கர்த்தருடைய சித்தம், கர்த்தருடைய வார்த்தை இவற்றை மையமாக வைத்தே குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நடத்தவேண்டும். அப்பொழுது குடும்பத் திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அப்படியே நடக்க ஆரம்பிப்பார்கள். அது கர்த்தருக்குப் பிரியமானதொரு வாழ்க்கையாகும்.

ஒவ்வொரு காரியத்தையும், சின்னக் காரியமானாலும், பெரிய காரியமானாலும், கர்த்தரிடம் அந்தக் காரியத்தை வைத்து ஜெபித்துவிட்டுப் பின்பு செய்யவேண்டும்.

அப்பொழுது பிள்ளைகளும் நெகேமி யாவைப்போல ஜெபித்துவிட்டு ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்யும் பழக்கமுள்ளவர்களாவார்கள்.

நம் கரத்தில் எதுவும் இல்லை. எல்லாமே கர்த்தர்தான் நமக்கு செய்து தரவேண்டும் என்பதை பிள்ளை களுக்கு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அப்போது ஜெபிப்பதன் முக்கியத் துவத்தை அவர்கள் அறிந்து கொள் வார்கள்.

அவர்களுடைய பக்தியும் சரியா னதுதானா என்று நாம் கண்காணிக்க வேண்டும். அபிஷேகிக்கப்பட்டப் பாடல்களை மாத்திரமே கேட்கிற வர்களாக இருக்கவேண்டும். உணர்ச்சி களை தூண்டும்படியான பாடல்களை கேட்கக்கூடாது. தவறான உபதேசங் களை கேட்கக்கூடாது. வேதத்தின் வார்த்தைக்குப் புறம்பானதை எந்தக் காரணம் கொண்டும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆலயத்திற்கு செல்லும் போது, பிள்ளைகள் ஆங்கில ஆராதனைக்கு சென்றால், பெற்றோரும் அவர்கள் கூடவே செல்லவேண்டும். அந்த ஆராதனை முறையும், அங்கு பங்கு கொள்கிறவர்களும் எப்படிப் பட்ட பேச்சு, நடத்தையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அது பிள்ளைகளைப் பாதித்துவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் இன்று நாகரீகம் என்ற பெயரில் ஆபாசம் மற்றும் இச்சையைத் தூண்டும்படியான காரியங்கள் வந்து விட்டது. பிள்ளைகள் பரிசுத்தமாய் இருக்க எந்தத் தடையும் வந்து விடக்கூடாது.

இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமம், இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம், இவற்றின் வல்லமையை பிள்ளை களுக்கு கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஜெபத்திலும் அதைப் பயன்படுத்த சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும்.

வாலிபப் பிள்ளைகள் என்பதால் சற்று கூடுதலான கவனத்துடன் பெற்றோர்கள் இருப்பது நல்லது. எந்தவிதத்திலும் சத்துருவின் தந்திரத்திற்கு பிள்ளைகள் இடங்கொடுத்து விடக்கூடாது.

நாம் இருப்பது தமிழ்நாட்டில், இந்தியாவில். இங்குள்ள கலாச்சாரம் பழையமையாய் இருக்கலாம். ஆனால், வேதத்தின்படியே கணிக்க அவர்களை பழக்கவேண்டும். இது அவரவர் சொல்கின்ற சொந்த அபிப்பிராயங்களுக்கும், முடியாத விதண்டவாதங்களுக்கும் நம்மை விலக்கி, சமாதானத்தைத் தரும் வழியாகும்.

வாலிபப் பிள்ளைகள், எங்கு சென்றாலும், எங்கே போகிறார்கள், அங்கே யார் யார் இருப்பார்கள், எப்பொழுது திரும்பி வருவார்கள் என்பதை விவரமாக கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு அனுப்பவேண்டும். கால தாமதம் ஏற்பட்டால், செல்போனில் அதை தெரிவிக்கப் பழக்க வேண்டும். பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்கு தொடர்ந்து ஜெபிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நண்பர்களைக் குறித்து நாம் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய செல்போன் எண்களை குறித்து வைத்திருக்க வேண்டும். அவசரத்திற்கு அவை உதவும். கர்த்தர்தான் இருக்கிறாரே, அவர் பாதுகாத்துக் கொள்வாரே என்று விசுவாசமாய் இருப்பது நல்லதுதான். ஆனால், நாம் இருப்பது பாவம் நிறைந்த உலகம். அதனால் நாம் ஜாக்கிரதையாக, எச்சரிக்கையாய் இருப்பது அவசியம். பெற்றோராகிய நாம்தான் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு பொறுப்பு.

பிள்ளைகளை சந்தேகிக்கக் கூடாது.

எந்த சந்தேகமானாலும், அவர்களிடம் தனிமையில் வெளிப்படையாகக் கேட்டு சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பிள்ளைகளைக் குறித்து தெளிவான எண்ணம் நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கு படிப்பிற்குத் தேவையானக் காரியங்களை உடனுக்குடன் செய்துகொடுக்க வேண்டும். தாமதம் செய்யக்கூடாது. அவர்களது அவசரத் தேவைக்கென்று கொஞ்சம் பணம் அவர்களிடத்தில் இருக்க வேண்டும். அநாவசிய, தேவையற்ற செலவினங்களைப் பற்றி அவர்களுக்குப் புரியும்படியாக சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும்.

படிப்பு, வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அவர்களோடு உட்கார்ந்து நிதானமாகப் பேசி புரியவைக்க வேண்டும். அவர்கள் எதைப் படிக்கும்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

உடல் ஆரோக்கியம் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதையும், அதற்கு தேவையான சத்துள்ள உணவு வகைகளையும் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இன்றைக்குள்ள வாலிபப் பிள்ளைகள், இதைப்பற்றிய சிந்தனை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். வெறும் குளிர் பானங்களைக் குடித்துக்கொண்டு, திட ஆகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதின் அவசியத்தை உணராமல் இருக்கிறார்கள்.

வெறும் படிப்பை மாத்திரம் நம் கவனத்தில் கொள்ளாமல், பிள்ளைகளுக்கு வேறு எந்தத் துறையில்

ஆர்வமும், ஈடுபாடும் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அதில் ஈடுபடவும் உதவி செய்ய வேண்டும். அது விளையாட்டுத் துறையாகவோ, அல்லது இசைத் துறையாகவோ இருக்கலாம். அப்படி அவர்கள் அதில் ஈடுபடும்போது அது அவர்களுக்குள் புத்துணர்வைத் தரும். படிப்பில் ஈடுபட அது உதவும்.

அவர்கள் வீட்டிலிருந்து படிக்கும் போது, பெற்றோர், டிவி பார்ப்பதை, பாடல்கள் கேட்பதைத் தவிர்ப்பது நல்லது. அந்த சத்தம், அவர்களது கவனத்தை சிதறடிக்கும். விருந்தினர் வரும்போது, பிள்ளைகள் படிப்பதற்குத் தடை வராதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவர்களுடைய மனதும், உள்ளமும் சமாதானமும், உற்சாகமும் உள்ளபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களை நாம் கண்டிப்போடு நடத்தவேண்டும். ஆனால், அதில் நம்முடைய அன்பு அவர்களுக்கு வெளிப்பட வேண்டும். ஒழுக்கமாய் இருக்க கர்த்தர் விரும்புகிறார். அது அவசியம். தகப்பன் தான் நேசிக்கிற புத்திரனைச் சிட்சிக்கிறதுபோல கர்த்தரும் எவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறாரோ அவனைச் சிட்சிக்கிறார் (நீதிமொழிகள் 3:12). என்று வேதம் சொல்கிறது. பிள்ளைகளை ஒழுக்கமாய் வளர்ப்பதற்காகக் கண்டிக்காதவன் அந்தப் பிள்ளைகளுக்குப் பகைஞன் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அதிலும் மேலாக ஒழுக்கமாய் இல்லாத பிள்ளையைத் தண்டியாமல் அன்பாய் இருப்பது அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய தண்டனை என்று வேதம் சொல்லுகிறது. ஏனென்றால், அந்தப் பிள்ளை அழிவிற்கு நேராகச் சென்று விடும். பிரம்பைக் கையாடாதவன் தன் மகனைப் பகைக்கிறான்; அவன் மேல் அன்பாயிருக்கிறவனோ அவனை ஏற

கெனவே தண்டிக்கிறான் (நீதிமொழிகள் 13:24). என்று வேதம் மிகத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. பிள்ளையை தண்டியாமல் விடாதே; அவனைப் பிரம்பினால் அடித்தால் அவன் சாகான். நீ பிரம்பினால் அவனை அடிக்கிறதினால் பாதாளத்துக்கு அவன் ஆத்துமாவைத் தப்புவிப்பாயே (நீதிமொழிகள் 23:13,14). சில காரியங்களை பிள்ளைகள் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் செய்துவிடுவார்கள். அது தவறான காரியமாக இருக்கும். அப்பொழுது நாம் பொறுமையாக அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். எடுத்த உடனே சத்தம் போடவோ, கண்டிக்கவோ கூடாது. மேலும் வாலிபப் பிள்ளைகளை கைநீட்டி அடிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு புரியும்படி புத்தி சொல்லி கண்டித்தால் போதுமானது.

சில சமயங்களில் அவர்களுடன் படிப்பவர்கள் அல்லது நண்பர்கள் மூலமாக கெட்ட பழக்கங்கள், பிள்ளைகளுக்கு வரலாம். அதை நாம் குறிப்பாய் அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அது நல்லது அல்ல என்பதை அவர்களை உணர வைக்க வேண்டும்.

அவர்களை வழிநடத்தும் நாம் எப்போதும் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கவேண்டும். உணர்ச்சிவசப்பட்டு அவர்களை கண்டிக்கக்கூடாது. அப்படி வரம்பு மீறினால் அது அவர்களை விபரீதமாக நடக்க வைத்துவிடும்.

எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை பிள்ளைகள் வேதத்தை தவறாமல் படிப்பதும், ஜெபிப்பதும், கர்த்தரை பாடல்களினால் ஆராதிப்பதும், ஸ்தோத்தரிப்பதுமே ஆகும். பிள்ளைகள், கர்த்தர் எப்போதும் தன்னோடிருக்கிறார் என்ற உணர்வோடு இருந்தால் போதும்.

❧❧❧